

Open Kring Viering. Zondag 27 november. Eerste advent. Bij Matteus 1 en 12. Ds Ad Wijlhuizen

Lieve mensen,

Familieopstellingen...heb je dat wel eens meegemaakt? Je bent in een groep en kiest daar een aantal mensen uit. En die mensen, vreemden, gaan in de ruimte om je heen, op jouw aanwijzing, de plek innemen van jouw familieleden. Dus iemand wordt de vader, en die zet je dichtbij of ver weg, al naar gelang jouw gevoel bij die vader...een ander vertegenwoordigt de moeder, weer een ander een broer of zus... Als je dat voor het eerst meemaakt, denk je, dat is vreemd, dat gaat niet werken, maar gek genoeg wordt van alles levend in je en raakt het aan allerlei emoties en verlangens...en word je je bewust van veel en hoezeer familie en familieverhoudingen bepaalt hoe je bent en je je voordoet.

Niet dat Matteus nu een familieopstelling weergeeft, maar aan het begin van zijn verhaal dat hij over Jezus wil vertellen, zet hij wel een lijn neer waar deze Jezus vandaan komt...dit is de lijn van zijn **wording** staat er letterlijk, en dat is een mooi woord...het is alsof Matteus daarmee zegt: Jezus, maar dat geldt ook voor ons, wij komen van heel ver...en dat alles, al die mensen, al die verhalen, van lang geleden, speelt hier en nu nog in je mee...is doorgegeven, laat z'n sporen na, ook al ben je je dat misschien helemaal niet meer bewust...je bent geworden, gekneet, uit eeuwen her, en uit mensen van ooit, of je dat nou leuk vindt of niet: ze tekenen jou mee.

3x 14, dat is 6 x 7 generaties schildert Matteus, en nee helemaal historisch correct is het niet, maar het gaat om wat hij vertellen wil...namelijk dat nu dus, met Jezus, de 7^e generatie van 7 begint..de beslissende...dat is wat Matteus wil zeggen...hier begint iets nieuws...

Tot vijf keer toe, en dat is voor die tijd bijzonder, en niet zonder betekenis, wordt een vrouw genoemd in de opsomming...Tamar, Rachab, Ruth en die van Uria...om uit te monden bij Maria, als vijfde...vijf vrouwen, evenveel als er boeken van Mozes zijn, evenveel als er zuilen zijn, die de aarde dragen. En dan is , met die laatste, Maria, er nog iets bijzonders gezegd...want waar de wording van Jezus van vader op zoon leek te gaan, van eeuwen her...mondt de lijn uit bij Jozef...de vader van Jezus die ook en tegelijk, niet de vader is...Maria, daarentegen, wel de moeder...Jezus wordt geboren uit lang geleden...maar ook, uit de hemel...dát is wat Matteus wil vertellen...hij kwam van beneden en ver weg...én van boven, van vreemd, van elders, van God.Net als wij? Vandaag kijken we even naar Batseba, de vrouw van Uria, die David geil en misdadig tot zich nam, door Uria te vermoorden...Het is een zwarte bladzijde in de geschiedenis...die niet wordt verdoezeld...maar zelfs hier, door de naam van Uria te noemen, wordt onderstreept...Jezus, maar dat geldt ook ons, wij komen ook soms uit donkere verledens...en toch maakt de geschiedenis ook weer ruimte...Batseba, aanvankelijk slachtoffer van willekeur, ontpopt zich later als een machtige koninginmoeder, die haar zoon Salomo op de troon weet te krijgen... Je bent ook altijd meer dan wat je overkomen is... ze wordt, langs kromme wegen, tot een statige voormoeder van Jezus.

In Matteus 12 relativeert Jezus, en hij doet dat stevig, de biologische lijn waarin we staan...je komt niet alleen voort uit je ouders en voorouders, je bent niet volledig bepaald, laat je niet opsluiten...maar je komt óók voort uit vrienden, uit mensen die je weg delen en deelden...ook de vreemde treedt binnen in je bestaan...als leermeester, voormoeder, trooster, voorbeeldfiguur, bevrijder?Het is Advent (komen betekent dat, aankomst)...en ja, wij komen van ooit en ver, en door veel worden wij bepaald en zijn we getekend, prachtig en bedreigend soms,...en toch is dat niet het alles bepalende...er is niet het alles bepalende lot...er is ook het komen van God, het opengaan, soms zomaar, van de hemel...er is ook het onverwachte, het andere, vreemde dat bijdraagt aan onze wording...noem het: het wonder, de aanraking, de liefde die je raakt...iets dat ons verlangen bevrijdt en richt op wat nog altijd komen moet: de wereld van licht, verzoening en vrede. Dat die altijd ons uitzicht mag blijven, levend als open mensen naar de lichtende morgen. Amen